

de la pluja, o, més ben dit, del més arribar a Santa Fe i baixar de els 45 excursionistes que hi vam quedar ben xops. La raó fou la tònica de tot aquell dia, 24 de febrer de 1980. Una bona part del grup decidí d'anar a Viladrau amb autocar, mentre que els altres vam decidir d'anar-hi caminant per la carretera...

L'etapa, doncs, tingué, a pesar nostre, molt poca història, i ens limitàrem a seguir sempre la nova carretera asfaltada que tant ha contribuït a enlletgir aquells bells paratges del Montseny. Sens dubte, l'amplada de la carretera és excessiva pel tràfic que ha de suportar.

La pluja no ens abandonà en tot el dia, i solament a Sant Marçal trobàrem un momentani aixopluc. En arribar a Viladrau encara s'intensificà més el xafec i tothom arribà ben xop. I, al las!, l'autocar, per a poder sortir, hagué de fer una maniobra delicada i moltes persones que hagueren de baixar de l'autocar acabaren de remullar-se...

No havent pogut fer cap dels llocs més interessants de l'itinerari previst, vam decidir tornar-hi un altre dia. I, així, el dia 8 de març de 1981 la vam repetir.

Aquest cop deixàrem l'autocar a Sant Marçal (1100 m), i pujàrem per una pista que surt a l'esquerra de la carretera de Sant Celoni a Viladrau. Aviat la vam deixar i seguïrem prop del fil de la carena, que segueix la direcció E-O. Vam arribar al Pla del Parany (1300 m) després de travessar una fageda, despullada pels freds de l'hivern. El camí, un corriol que voreja el vessant meridional del Turó de Sant Marçal (1523 m), és molt bonic i ens permeté contemplar la majestuosa mola de les Agudes, amb els seus Castelletes i els vessants emblanquinats per les recents nevades.

Al cap d'una estona ja érem al Coll ses Portadores (1475 m), situat en plena carena. Pel vessant Sud hi neix el torrent de Ricrós, nom que rep la capçalera de la riera d'Arbúcies.

Vorejant el Serrat Llis (Turó ses Portadores, 1600 m), vam arribar al Coll Pregon (1620 m), on hi ha un monòlit on són gravades les diferents direccions que hom pot prendre. En aquest coll hom planta part de les tendes de l'annual aplec del Matagalls, el qual se celebra pel mes de juliol. També, ací, s'hi ballen les sardanes.

En direcció S surt un camí que porta fins a la Font de Coll Pregon, a 4' del coll. Es troba a la mateixa alçada aproximadament del coll, i és molt fresca i abundosa. Hom l'anomena també Font d'en Guerau de Liost, en honor de l'insigne poeta Jaume Bofill i Mates. Hi ha una majòlica, original d'en Joan Guivernau, on vam poder llegir: «Oh coll Pregon! no sé què podrà haver-hi / d'una més ferma i nitida beutat, / collada que insinues el Misteri / arquitectònic de la Trinitat».

Un altre cop al coll, vam iniciar l'ascensió al Matagalls, travessant la fageda de la

dalt de la carena no n'hi havia, i ja no en trobaríem més en tota l'excursió.

En aquest punt, la carena segueix la direcció N-S. Nosaltres vam agafar un camí carener que ens portà fins al cim del Matagalls (1695 m), on hi ha la Creu i l'altar on se celebra la missa de l'aplec.

Des del cim davallàrem cap al Pla del Ginebre (1540 m) i seguïrem un estrep del Matagalls, en direcció NO. Un corriol creua la carena i baixa cap a la dreta. El vam seguir i, de sobte, sentírem crits d'admiració: davant nostre teníem una sensacional vista de la penjada ermita de Sant Miquel dels Barretons (1270 m). Amb dificultats, flanquejant, arribàrem a l'ermita, i contemplàrem als nostres peus el santuari de Sant Seglmon (1240 m), construït el segle XVII.

La baixada cap al santuari és una mica delicada perquè cal travessar una tartera, i un roc que se'n despreguà posà en perill la integritat física d'alguns components de la colla...

El santuari es troba molt ben situat, a la part alta de la vall del mateix nom. Hi ha dues fonts: la dels Capellans, una mica més amunt, i una altra que es troba dins d'un clos, davant d'una gran noguera.

Vam dinar davant de la noguera, i, en acabar, vam davallar pel clàssic camí de l'Oratori. Després de creuar el torrent de l'Oratori i d'admirar els saltants i cascades que hi ha, vam arribar a l'Oratori de Sant Camil de Lelis (1000 m); al cap de poc ja

érem a l'Erola (880 m), església on hi ha la Mare de Déu de l'Erola, de molta devoció a la comarca.

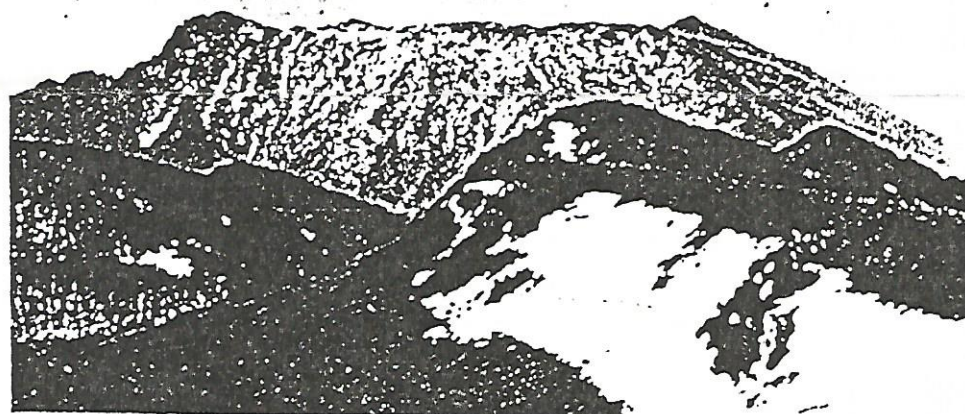
Pel camí de la dreta vam baixar cap a Can Bosc (830 m), després de creuar la riera de l'Erola, que baixa del Matagalls. Pel Pla de Can Bosc, i després de deixar una bifurcació, sempre cap a la dreta, vam trobar Els Mollins (790 m), on raja una fresca font. Vam creuar la Riera Major i, finalment, després de pujar un xic, vam entrar a VILADRAU (821 m) per un carrer on hi ha una inscripció referent al poeta del Montseny, Guerau de Liost.

Viladrau és una vila molt tranquil·la i bonica, un gran centre d'excursions cap al Montseny i les Guilleries. En un mas dels afores, Can Sala, hi nasqué en Joan de Serrallonga.

Horaris

Santa Fe del Montseny (1120 m)	00'
Sant Marçal (1110 m)	1h. 45'
Pla del Parany (1300 m)	27'
Coll ses Portadores (1475 m)	20'
Coll Pregon (1620 m)	20'
Font de Coll Pregon (1620 m)	4'
Matagalls (1695 m)	29'
Sant Miquel dels Barretons (1270 m)	45'
Sant Seglmon (1240 m)	10'
L'Oratori (1000 m)	22'
L'Erola (880 m)	18'
Can Bosc (830 m)	10'
Bifurcació (820 m)	5'
Els Mollins (790 m)	14'
Viladrau (821 m)	27'
TOTAL del dia	5 h. 56'
TOTAL acumulat	26 h. 48'

Vista de Les Agudes i del Turó de l'Home, des del Collet de l'Home Mort (massís del Matagalls) (Foto Francesc Beiró)

- El Montseny com a pretext. Carles Albesa. Llibre de Motxilla núm. 3, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 1.ª edició, abril 1979. 2.ª edició, setembre 1979.